

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
Broj: 09 0 U 038539 21 U
Sarajevo, 21.02.2023. godine**

Kantonalni sud u Sarajevu i to sudija Danijela Mikić, u upravnom sporu Udruženje za borbu protiv korupcije Transparency International u Bosni i Hercegovini, ulica Gajeva broj 2, Banja Luka, zastupan po Srđanu Blagovčaninu, predsjedavajućem Upravnog odbora, protiv tuženog Općina Novi Grad Sarajevo Općinski načelnik, radi poništenja rješenja broj: 02/05-04-9293/20 od 04.02.2021. godine, u predmetu zahtjev za pristup informacijama, dana 21.02.2023. godine, donio je:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje tuženog i prvostepeni zaključak se poništavaju i predmet vraća prvostepenom organu na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, broja i datuma označenog u uvodu, odbijena je kao neosnovana žalba podnosioca Udruženja za borbu protiv korupcije Transparency International BiH, zaprimljena na protokolu Općine Novi Grad Sarajevo dana 01.02.2021. godine izjavljena na zaključka Službe za opću upravu Općine Novi Grad Sarajevo broj: 02/05-04-9293/20 od 30.12.2020. godine, kojim je odbačen zahtjev Udruženja za borbu protiv korupcije Transparency International BiH, adresa Gajeva br. 2., Banja Luka koji je zaveden pod brojem: 02/05-04-9293/20 kao neosnovan, jer nema uslova za pokretanje upravnog postupka.

Tužbom od 10.03.2021. godine, tužitelj je protiv osporenog rješenja pokrenuo upravni spor navodeći da se obratio Opštini Novi Grad Sarajevo tražeći određene informacije pod kontrolom ovog javnog organa, a u svrhu istraživanja o usmjeravanju javnih sredstava tražene su informacije na određenom uzorku javnih organa o sredstvima dodijeljenim tokom 2019. i 2020. godine udruženjima građana i fondacijama, nakon čega je ista opština donijela zaključak kojim je isti odbacila smatrajući da nema uslova za pokretanje upravnog postupka, nakon čega je tužitelj uložio žalbu drugostepenom organu koji je rješenjem broj: 02/05-04-9293/20 od 04.02.2021. godine odbio njegovu žalbu, a koje tužitelj pobija ovom tužbom. Tužitelj citira obrazloženje pobijanog rješenja navodeći da je tuženi odbio slobodan pristup informacijama bez sprovođenja procedure propisane Zakonom o slobodi pristupa informacijama F BiH, a u smislu odredbe člana 14. istog Zakona, koje dalje citira. Smatra da je tuženi morao da navede zakonski osnov za status izuzeća informacija u smislu ovog Zakona i to je jedina zakonska mogućnost za odbijanje pristupa, upravo kako bi se spriječilo paušalno odbijanje pristupa, kao što je to učinio tuženi jer Zakon jasno određuje izuzetke od saopštavanja, a oni u odlukama tuženog uopšte nisu navedeni niti se razlog odbijanja može dovesti u logičku vezu sa ovim zakonskim izuzecima, te da Zakon ne prepoznaje mogućnost odbijanja pristupa zbog navodne obimnosti tražene informacije i potrebnog angažmana više Službi za upravu, kako to navodi tuženi, pa čak i da je tuženom javnom organu zaista potrebno više vremena od zakonom predviđenih 15 dana za dostavljanje tražene informacije citiran Zakon u tom slučaju predviđa produžavanje tog roka za vrijeme koje je prihvatljivo i za podnosioca zahtjeva i za nadležni organ, a što tuženi nije uzeo u obzir. Nadalje se tužitelj poziva na član 1. i član 2. Zakona, te da tuženi ne može zanemariti sve odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama i paušalno određivati kada će iste dostaviti, a kada neće i to bez provođenja zakonske procedure, jer tuženi je javni organ koji mora raditi u interesu javnosti i raditi zakonito, a interes je javnost, koji u ovom slučaju predstavlja zainteresovano

udruženje građana čija je osnovna misija praćenje rada i transparentnosti organa, da zna o načinu potrošnje javnih sredstava i njihovom usmjeravanju. Nadalje navodi da u slučaju da je tuženom zahtjev za pristup informacijama bio nejasan, pored svih neiskorištenih mogućnosti nije iskoristio mogućnost da pozove podnosioca zahtjeva na uređenje ili dopunu, te tužitelj pri tome smatra da je zahtjev formulisan krajnje jasno i da na uzorku od preko stotinu javnih organa svim ostalim organima osim tuženom je zahtjev bio jasan i informacije su dostavljane redom u zakonom predviđenim rokovima, te da je zahtjev za pristup informacijama koji je odbijen jasno naznačuje šta se traži, u koje svrhe, na koje odredbe Zakona se tražilac poziva, adresu na koje se informacije trebaju dostaviti, što znači i više od neophodnog za razumijevanje, ali to tuženom nije bilo dovoljno kada je paušalno i nezakonito odbio isti zahtjev. Pri tome zahtjevom za pristup informacijama od 25.12.2020. godine tužitelj ni u jednom trenutku nije tražio određenu formu dostavljanja niti izradu bilo kakvih tabela i tabelarnih prikaza, kako to tuženi pogrešno tumači, navedene su samo informacije koje se traže, a u kojoj formi će ih javni organ dostaviti nije od značaja, pa čak i tuženi navodi kako su te informacije objavljivane u Službenim glasnicima i na Internet stranicama, a prije toga izjavljuje da je zahtjev nerazuman i da je istom nemoguće udovoljiti, a ni u jednom trenutku nije traženo sačinjavanje novih informacija već isključivo ustupanje postojećih informacija, te da tuženi tražene informacije zasigurno posjeduje i ni u jednom trenutku ne tvrdi drugačije, stoga ne postoji razlog da iste ne dostavi bez obzira na formu koja nije ni tražena. Ovakvi paušalni navodi tuženog su neprihvatljivi sa stanovišta svakog budućeg postupanja po Zakonu o slobodi pristupa informacijama, gdje bi tuženi javni organ mogao svakog drugog građanina, novinara ili udruženja građana da onemogućiti u zakonskom predmetnom pravu, odnosno ne bi nikada ni dostavio ni jednu informaciju koju posjeduje. Na osnovu navedenog predlaže da sud tužbu usvoji, poništi pobijano rješenje tuženog od 04.02.2021. godine i naloži da se tužiocu omogući slobodan pristup traženim informacijama u cijelosti u skladu sa Zakonom o slobodi pristupa informacijama te istovremeno predlaže da sud obaveže tuženog da snosi troškove upravno spora – troškove takse na tužbu i presudu u smislu člana 55. Zakona o upravnim sporovima F BiH.

U odgovoru na tužbu tuženi je istakao da ostaje pri svom osporenom rješenju, jer je utvrđeno da je tužba tužitelja u cijelosti neosnovana, obzirom da su podaci koji su generalno traženi od tužitelja javno dostupni čime je zadovoljen javni interes, a pojedinačno sortiranje podataka i pripremanje po zahtjevu trećih lica bez legitimacije i pravnog interesa bi ugrozilo redovno obavljanje zadataka u organu uprave, pa kako je pravilno utvrđeno činjenično stanje u ovoj upravnoj stvari i kako su osporeni akti doneseni u skladu sa važećim zakonskim propisima, predlaže da sud tužbu odbije kao pravno i činjenično neosnovanu.

Zakonitost osporenog rješenja sud je ispicao u granicama zahtjeva iz tužbe, u smislu člana 34. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj 9/05) i odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Naime, iz podataka upravnog spisa je utvrđeno: da se Transparency International BiH obratio Općini Novi Grad Sarajevo zahtjevom od 28.12.2020. godine (koji je zaveden kod prvostepenog organa pod brojem: 01/05-04-9293/20), u kojem zahtjevu navodi da je u okviru svojih redovnih aktivnosti započeo istraživanje u vezi sa upravljanjem javnim sredstvima i njihovim usmjeravanjem prema krajnjim korisnicima u Bosni i Hercegovini, a osim utvrđivanja stepena provođenja Zakona o slobodi pristupa informacijama, cilj je da se stekne uvid u usmjeravanju javnih sredstava namijenjenih za grantove, subvencije, pokroviteljstva i sponzorstva, stipendije i jednokratne novčane pomoći, da se dobiju podaci o krajnjim korisnicima tih sredstava, te da se ove informacije učine dostupnim građanima Bosne i Hercegovine. S tim u vezi pozivaju se na članove 4. i 11. Zakona o slobodi pristupa informacijama te je zatraženo dostavljanje informacije o sredstvima koja je tokom 2019. i 2020. godine općina po raznim osnovama dodjeljivala Udruženjima građana i Fondacijama (npr. sportske, sindikalne, kulturne, vjerske, udruženja penzionera, veterana itd.), te da u iste informacije uključi naziv Udruženja građana/Fondacije, osnov za dobijanje sredstava, iznos sredstava i izvještaje o realizaciji za projekte koji su realizovani; da je rješavajući predmetnom zahtjevu prvostepeni organ zaključkom broj: 02/05-04-9293/20 od 30.12.2020. godine predmetni zahtjev za pristup informacijama odbacio kao neosnovan primjenom odredbi člana 123. stav 2. i člana 218. Zakona o upravnom postupku (Službene novine Federacije BiH, broj: 2/98 i 48/99) jer nema uslova za pokretanje upravnog postupka, a tuženi je rješavajući po žalbi na prvostepeni

zaključak osporenim rješenjem broj: 02/05-04-9293/20 od 04.02.2021. godine odbio žalbu tužitelja kao neosnovanu, pozivajući se na odredbe člana 200. stav 1. Zakona o upravnom postupku i član 9. Odluke o organizaciji jedinstvenog općinskog organa uprave Općine Novi Grad Sarajevo (Službene novine Kantona Sarajevo, broj: 06/17).

Imajući u vidu podatke spisa predmeta, razloge date u obrazloženju osporenog rješenja i prvostepenog akta, navode tužbe i odgovora na tužbu, odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine ovaj sud cijeni da osporeno rješenje tuženog i prvostepeni akt nisu doneseni na pravilan i zakonit način. Ovo stoga što prije donošenja osporenih akata tuženi organ nije utvrdio pravo stanje stvari u smislu odredaba član 7., 8. i 133. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj: 2/98 i 48/99), odnosno nije utvrdio sve činjenice i okolnosti koje su značajne za rješenje ove upravne stvari i nije stranci omogućio da ostvari i zaštiti svoja prava i pravne interese, a da bi mogao na utvrdjeno činjenično stanje pravilno primijeniti materijalno pravo.

Odredbom člana 3. stav 1. tačka 1. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH („Službene novine Federacije BiH“ broj: 32/01 i 48/11) predviđeno je da informaciju predstavlja svaki materijal kojim se prenose činjenice, mišljenja, podaci ili bilo koji drugi sadržaj, uključujući svaku kopiju ili njen dio, bez obzira na oblik, karakteristike, vrijeme kada je sačinjena i kako je klasificirana. Odredbom člana 4. istog Zakona dato je pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa svakom fizičkom i pravnom licu, a uspostavljena obaveza javnog organa da te informacije saopšti. Pravo pristupa informacijama može biti ograničeno samo na način i pod uslovima utvrđenim tim Zakonom. Odredbom člana 2. navedenog Zakona propisano je da se odredbe tog zakona tumače tako da se u najvećoj mjeri i bez odlaganja olakša i potakne saopćavanje informacija pod kontrolom javnog organa uz najnižu prihvatljivu cijenu. Definicija informacije data u citiranoj odredbi člana 3. Zakona podrazumijeva svaku činjenicu, mišljenje, podatak ili drugi sadržaj kojim raspolaže javni organ, bez obzira na njihov oblik, dakle i bez obzira da li je ili nije taj sadržaj pohranjen na nekom materijalnom sredstvu – ispravi, disku, audio ili video zapisu. Na ovakvo tumačenje citirane odredbe upućuje kako cilj samog Zakona o slobodi pristupa informacijama izražen u članu 1. tačka 2. Zakona – omogućiti pravo pristupa informacijama u najvećoj mogućoj mjeri; tako i odredba člana 2. navedenog Zakona, iz koje proizlazi da se bilo koja odredba zakona ima tumačiti tako da se saopćavanje informacija olakša i potakne. Predmetnim zakonom uopšte nije predviđena mogućnost odbacivanja predmetnog zahtjeva tužitelja jer nema uslova za pokretanje upravnog postupka, odnosno kako to tvrdi prvostepeni organ i tuženi, kada navodi da zbog toga što se radi o zahtjevu o kojem se radi formulisanja zahtjeva na pretjerano generalan način, evidentne složenosti i nerazumnosti istog ne može uopšte odlučivati u upravnom postupku pristupa informacijama, a pri tome istovremeno posebno ističe činjenicu da je prvostepeni organ pravilno utvrdio da su zahtjevom tražene informacije javno dostupne te da su sva izdvajanja iz općinskih budžeta transparentno i kontinuirano prezentovana u izvještajima o izvršenju budžeta Općine Novi Grad Sarajevo, a koji su objavljeni u Službenim novinama Kantona Sarajevo, kao i da su sve Odluke o dodjeli sredstava tekućih transfera transparente i objavljuju se redovno po donošenju na web stranici Općine Novi Grad Sarajevo....

Osim navedenog, u pobijanom rješenju tuženi se skoro uopšte i ne poziva na odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama (osim što navodi odredbe člana 25. stav 1. Zakona), a koji je kako ističu mjerodavan u ovom slučaju, pa je javni organ trebao razmotriti navedene okolnosti, a što tužba osnovano prigovara.

S obzirom na izloženo ovaj sud nalazi da su prvostepeni akt i osporeno rješenje doneseni uz povredu pravila upravnog postupka, kao i materijalnog prava, iz kojeg razloga je primjenom odredbe člana 36. stav 2. u vezi sa članom 28. stav 4. Zakona o upravnim sporovima, donio odluku kao u izreci, kako bi prvostepeni organ u ponovnom postupku donio pravilno i na zakonu osnovano rješenje, vodeći računa o primjedbama i pravnim shvatanjima suda iznesenim u ovoj presudi.

O troškovima postupka ovaj sud nije odlučivao, obzirom da presudom nije meritorno riješena upravna stvar, nego je tužba tužitelja uvažena, poništeno osporeno rješenje tuženog i prvostepeni zaključak, pa je predmet vraćen prvostepenom organu na ponovno rješavanje. Kako Zakon o

upravnim sporovima ne sadrži odredbe kojima se propisuje naknada troškova upravnog spora, to se u ovoj upravnoj stvari u smislu člana 55. navedenog Zakona, shodno primjenjuju odgovarajuće odredbe Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), kojim je uređen parnični postupak, konkretno, odredba člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku, kojim je propisano, da kada se ukine odluka protiv koje je podnesen pravni lijek i predmet vrati na ponovno suđenje, ostavit će da se o troškovima postupka u povodu pravnog lijeka odluči u konačnoj odluci, pa se u konkretnoj stvari neće odlučivati o troškovima upravnog spora, već će se o istim odlučiti kada se konačno odluči o zahtjevu stranke u upravnom postupku, odnosno upravnom sporu analognom primjenom člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku.

Sudija

Danijela Mikić

Tačkov

Pravka ovjerava-potvrduje

Predsjednik vijeća, sudija

POUKA: Protiv ove presude žalba se ne može izjaviti.

LAŠTENI RAD

SUDA